

A Győri Ítélőtábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2012. február 14. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

### **í t é l e t e t :**

A vesztegetés büntette miatt vádlott ellen indított büntetőügyben a Vas Megyei Bíróság 2010. május 12. napján kihirdetett 7.B.108/2009/45. számú ítéletét az alábbiak szerint **változtatja meg:**

A vádlott terhére megállapított bűncselekményeket 3 rb vesztegetés büntettének (Btk. 252.§ (1) bekezdés és (3) bekezdés b/ pont II. fordulat) minősíti.

E bűncselekményekért az elsőfokú bíróság által alkalmazott fő- és mellékbüntetéseket tekinti kiszabottnak azzal, hogy a szabadságvesztés-büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsáthatóságra vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

### **I n d o k o l á s :**

A Vas Megyei Bíróság 7.B.108/2009/45. számú ítéletében bűnösnek mondta ki vádlottat 1 rb üzletszerűen, a gazdálkodó szervezet önálló intézkedésre jogosult dolgozója által elkövetett vesztegetés büntettében (Btk. 252.§ (1), (3) bekezdés b./ pont II. fordulat), 2 rb üzletszerűen, a gazdálkodó szervezet önálló intézkedésre jogosult dolgozója által elkövetett vesztegetés büntettének kísérletében (Btk. 252.§ (1), (3) bekezdés b./ pont II. fordulat, Btk. 16.§).

Ezért halmazati büntetésül 3 év börtönbüntetésre, 3 év foglalkozástól eltiltásra, 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett arról, hogy a vádlott a büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható. Határozott továbbá a beszámításról, és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész fellebbezést jelentett be a vádlott terhére súlyosításért, a szabadságvesztés büntetés mértékének felemelése, hosszabb tartamú közügyektől eltiltás, végleges hatályú foglalkozástól eltiltás kiszabása és a büntetés fele része letöltése utáni feltételes szabadságra bocsátással kapcsolatos rendelkezés mellőzése végett. A vádlott és a védő felmentésért fellebbeztek.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.215/2010/1-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta és kiegészítette. A tényállást megalapozottnak nevezte, a védelmi fellebbezésekhez pedig hozzáfűzte, hogy azok a bizonyítékok újraértékelését célozzák, mely a másodfokú eljárásban nem vezethet eredményre. Helyes a bűnösségre vont következtetés, törvényes a minősítés, a jogi indokolás helytálló. A büntetéskiszabási körülmények kiegészítésre szorulnak. Indítványozta a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamának jelentős felemelését, végleges hatályú foglalkozástól eltiltás alkalmazását, a büntetés fele részének letöltése utáni feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezés mellőzését. Ezen túl a rendelkező részben a bűncselekmények megnevezésének kijavítását, illetve a bűnügyi őrizetre való utalás beillesztését. Az egyéb törvényes rendelkezések helybenhagyását indítványozta.

Másodfokon a védő tanúkihallgatás érdekében bizonyítási indítványt terjesztett elő, és kérte tárgyalás kitűzését.

Ezen túlmenően a sértettektől érkezett számos beadvány az ügy mielőbbi kitűzése érdekében, jelezve, hogy a felszámolási tevékenységet a vádlott törvénytelenül továbbra is végzi. Polgári pert helyeztek kilátásba, az ügy jogerős elbírálásáig bűnügyi zár elrendelését indítványozták, illetve a fizetésletiltások felfüggesztését. Ezt követően a polgári jogi kárigény érvényesítése érdekében érkezett kérelem másolat kiadása kapcsán.

A másodfokú nyilvános ülésről a vádlott betegség miatt igazoltan távol maradt.

A fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratában foglaltakat fenntartotta, majd kiegészítéssel is élt. Az elkövetési magatartás véleménye szerint befejezett mindhárom esetben, függetlenül attól, hogy az előny átadására végül nem került sor. Felhívta a figyelmet a büntetés súlyosítása kapcsán annak figyelembe vételére, hogy a vádlott hivatali helyzetének kihasználásával követte el a bűncselekményt, amelynek igen jelentős, széles körű, több családot érintő kihatása is volt. Ezért enyhítő szakasz alkalmazását nem találta indokoltnak. Indítványozta a büntetési tételkerethez igazodó szabadságvesztés büntetés kiszabását, amely példaértékű a hasonló cselekmények elkövetői felé, továbbá pénzmellékbüntetés alkalmazását. Indítványozta továbbá az ítéleti tényállás kiegészítését a személyi résszel, a minősítés és a bűncselekmények megnevezésének pontosítását, az említettek szerint hosszabb tartamú szabadságvesztés és pénzmellékbüntetés kiszabását tekintettel a vádlott

rendszeres jövedelmére, végleges hatályú eltiltást a felszámolóbiztosi tevékenységtől, valamint a feltételes szabadságra bocsátással kapcsolatos rendelkezés mellőzését.

A védő több, vagylagos indítványt terjesztett elő. Elsőként indítványozta, hogy a bíróság tartson tárgyalást, ugyanis bizonyítás felvételét látta szükségesnek, megjelölve az írásban előterjesztettek szerint a Sz. és Vidéke Takarékszövet két dolgozóját, **T10-et** és **T11-et**, akiknek a kihallgatása arra vonatkozóan szolgál bizonyítékul, hogy a vádlott bánatpénzként vette át az összeget, amit be akart fizetni a felszámoló letéti számlájára, és erről előre értesítette a pénzügyintézetet.

Második indítvány a nyilvános ülés elnapolására vonatkozott, álláspontja szerint szükséges a vádlott meghallgatása a bizonyítási indítvánnyal összefüggésben.

Harmadsorban - érdemi perbeszédében - a vádlott felmentésére tett indítványt, álláspontja szerint bizonyíték hiányában indokolt a felmentése. A vádlott terhére megállapított tényállást megalapozatlannak nevezte. Kifejtette, hogy a piac diktálja, hogy mennyiért lehet eladni a vagyontárgyakat, az értékesítést a kereslet hiánya akadályozta meg. Nem kért pénzt védelem a vevőjelöltektől. sértett 2 és sértett 1 a felszámolással egzisztenciális bajba került, ezért a felszámolót okolták. Ellentmondásos vallomásokat tettek, a bosszú motiválta őket. A vádlott 18 éve felszámolóként dolgozik, 69 éves, több mint 200 cég felszámolásának lebonyolítása kapcsán szabálytalanság nem történt részéről. Tényállási pontonként vitatta a tanúvallomásokat, amelyek nem alapozzák meg vádlott felelősségét. Külön kitért a 3. tényállás tekintetében arra, hogy a tanú a vádlottat megtevesztette, aki nem tudta, hogy a csomagban 5 millió forint van és nem a bánatpénz. Arra hivatkozott, hogy a tanúk nem beszéltek csúszópénzről, sem arról, hogy a vádlott azt fejezte volna ki, hogy ezt a pénzt a saját részére kéri, csak arról beszéltek, hogy ezt a pénzt mikor kell letenni. Ez nem igazolja, hogy fenyegetésről volt szó. Nem is volt motivációja a vádlottnak ilyen cselekmény elkövetésére, mert nem volt anyagilag olyan helyzetben.

Az ítélet a Be. 348.§ (1) bekezdése szerinti teljes felülbírálat során a védelmi fellebbezést nem találta alaposnak, azonban a fellebbezési főügyész indítványa részben alapos.

Az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartva, megfelelő körben folytatta le a bizonyítási eljárást, beszerezve a szükséges és lehetséges bizonyítékokat.

Ezeket az adatokat a nyilvános tárgyaláson megvizsgálta és azokat értékelés tárgyává tette. A megállapított tényállás megfelel a megalapozottság iránti követelményeknek, ezért további bizonyítás felvételére nem volt szükség másodfokon.

A bíróság kifejtette az ítéletében, mely bizonyítékokat miért tartott elfogadhatónak másokkal szemben, az indokolási kötelezettségét teljes körűen teljesítette.

Az a körülmény, hogy a tanúk nem ejtették ki a csúszópénz szót, illetve nem beszéltek arról, hogy egyértelműen a maga számára követelte volna a pénzt a vádlott, nem menti őt, hiszen ez egyáltalán nem életszerű adott esetekben. A vesztegetés során a

körülményekből adódóan tudható, hogy miről van szó a szöveggörnyezetből, a kifejezési módból.

Mindhárom esetben egyértelműen olyan körülmények írhatóak le, amelyek mindenfajta szavak nélkül egyértelművé tették a megyei bíróság számára, hogy ez valójában vesztegetési pénz volt. Ennek kapcsán az ítéltábla másodfokú tanácsában sem támadt kétség.

Ekként azt állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a bizonyítási eszközöket felsorolta a megyei bíróság, és azok logikus mérlegelésével megalapozott tényállást állapított meg, amelyből azonban a személyi rész hiányzik. Ezért az ítéltábla a 2010. szeptember 10. napján tartott tárgyaláson felvett jegyzőkönyvből (7.B.108/2009/11.szám 3. oldal) az alábbiakkal egészíti ki a tényállást figyelemmel a Be. 258.§ (3) bekezdés b./ pontjára, miszerint az ítélet indokolása összefüggően tartalmazza a vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket, a vádlott korábbi büntetéseire vonatkozó adatokat.

A vádlott egyetemet végzett, szakképzettsége üzemmérnök, rendszerszervező, diplomás felszámoló és vagyongfelügyelő, amely utóbbi képesítéseket a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetemen szerezte. Foglalkozása felszámoló, jövedelme 160.000 Ft nyugdíj és 14.000 Ft tiszteletdíj. Vagyona egy családi ház fele része, 2 személygépkocsi, tartozása havi 130.000 Ft banki kölcsön. Nős családi állapotú, eltartásra szoruló hozzátartozója nincs. Büntetlen előéletű, más eljárás nem folyik ellene.

Ezzel a kiegészítéssel az elsőfokú tényállás minden szempontból megalapozott, melyre alapíthatta a másodfokú bíróság is a határozatát a Be. 351.§ (1) bekezdése értelmében, a (2) bekezdés b./ pontjára és a 352.§ (1) bekezdés a./ pontjára figyelemmel.

A vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű, a cselekmények megnevezése és minősítése tekintetében az ítéltábla osztotta a fellebbviteli főügyészség indítványában foglaltakat.

Az elsőfokú bíróság 3 rb közélet tisztasága elleni, minősített vesztegetési cselekményként minősítette a vádlott cselekményeit, amelyből 2 rb kísérlet (1., 2. tényállás).

A Btk 252.§ (1) bekezdése értelmében a vesztegetés büntettét elköveti az, aki a működésével kapcsolatban előnyt kér, avagy az ilyen előnyt vagy ennek ígérletét elfogadja.

Az 1. és 2. tényállásban az olvasható, hogy **T1-től** 3 millió, **T2-től** 5 millió forintot kért „saját zsebbe” azzal, hogy a telephely megvásárlását számukra kedvezően bonyolítsa le.

A 3. tényállás tartalmazza - ugyanezzel a telephellyel kapcsolatban - a sértett 2-vel való találkozást, az 5 millió forint átvételét, ahol tettenérés és a vádlott elfogása megtörtént.

Mindhárom esetben a törvényi tényállásból következően, megvalósult a vesztegetés büntettének befejezett alakzata, hiszen egyértelműen a jogtalan előnynek nem csak az elfogadása képez befejezett bűncselekményt, hanem már maga a kérése is. Ekként nem kísérleti stádiumba tartozó esetekről van szó az első két tényállásban írtak kapcsán sem.

A Be. 258.§ (2) bekezdés a./ pontja szerint az ítélet rendelkező része tartalmazza a vádlott előzetes fogvatartására vonatkozó adatokat. Ennek eleget tett a megyei bíróság.

Azonban figyelmen kívül hagyta a Be. 258.§ (2) bekezdés d./ pontjában foglaltakat, amely értelmében a bűncselekmény a Btk. szerinti megnevezését az alkalmazott törvényhely - ideértve a bűncselekmény minősített esetének megállapításakor a bűncselekmény alapesetét meghatározó törvényhelyeket is - feltüntetésével, a bűncselekmény büntetti vagy vétségi megjelölését, ha a bűncselekmény többrendbeli vagy folytatolagos, ennek megjelölését, ha a bűncselekmény szándékos és gondatlan alakzata is van, gondatlan alakzat esetén ennek megjelölését, továbbá az elkövetői és elkövetési alakzat megjelölését.

Fent írtakra figyelemmel tehát a bűncselekmények megnevezése és minősítése helyesen *3 rb vesztegetés büntette (Btk.252.§ (1) bekezdés és (3) bekezdés b/ pont II. fordulat).*

A büntetékiszabási körülményeket nagyrészt feltárta az elsőfokú bíróság. További súlyosító körülmény, hogy a vádlott szakmai képzettségét, felkészültségét felhasználva követte el a terhére rótt cselekményeket, amelyek többszörösen minősülnek, továbbá terhére a kettőnél többszörös halmazat értékelendő ebben a körben. Valóban azt is figyelembe kell venni, hogy éppen olyan bűncselekményeket valósított meg, amelyet meg kellett volna akadályoznia, bizalmi helyzetével élt vissza.

Fentiek ellenére, a súlyosító körülményeket mérlegelve az idősebb korú, büntetlen előéletű vádlottal szemben - amely valóban nyomatékos enyhítő körülmény - az ítéletábra nem találta indokoltnak a fő- és mellékbüntetések súlyosítását. Az enyhítőleg ható tényezők a büntetés elviselési képességet érintik, amely a büntetés-végrehajtás körébe tartozó kérdés. Összességében tehát az elsőfokon kiszabott joghátrány szükséges és elégséges, egyben arányos büntetés, ezért a megállapított bűncselekményekért a megyei bíróság által alkalmazott fő- és mellékbüntetéseket

tekintette kiszabottnak az ítélet tábla azzal a változtatással, hogy a szabadságvesztés fele része utáni feltételes szabadságra bocsátásra vonatkozó rendelkezést mellőzte. A büntetés enyhítésére, illetve súlyosítására az ítélet tábla nem talált okot a felsoroltak alapján. Nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy olyan bűncselekmények elkövetéséről van szó, amelyek tárgyi súlya jelentős, a törvény 5-10 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni. A generális és speciális prevenció elvének érvényre juttatását a vádlott javára szóló körülmények e korrupciós bűncselekmények elkövetése tekintetében sem törlik át, hiszen a Btk. 47.§ (3) bekezdésében írt különös méltánylást érdemlő körülmény ebben az esetben nem hívható fel.

Az enyhítő szakasz alkalmazása nem kifogásolható, a pénzmellékbüntetés kiszabása kapcsán viszont elegendő adat nem áll rendelkezésre, e tekintetben bizonyítás felvételére nem került sor.

Az ítélet egyéb rendelkezései helyénvalóak, ezért az ítélet tábla a Vas Megyei Bíróság ítéletét a Be. 372.§ (1) bekezdés alapján - a rendelkező részben írtak szerint - részben megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 371.§ (1) bekezdés értelmében helybenhagyta.

Győr, 2012. február 14. napján

|                    |                        |                                 |
|--------------------|------------------------|---------------------------------|
| Dr.Nagy Zoltán sk. | Dr.Csák Csilla sk.     | Dr.Takácsné dr.Helyes Klára sk. |
| a tanács elnöke    | a tanács tagja, előadó | a tanács tagja                  |

### **Z á r a d é k :**

Ez az ítélet és a Vas Megyei Bíróság 7.B.108/2009/45. számú ítélete meg nem változtatott részében jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2012. február 14. napján

. Nagy Zoltán sk.  
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: